

Čto za dum'i v lesach chranjat kromešn'ie nočy,
Ser'im vychrem kruža nad pokrovom ljudskoj suet'i?
Y vo mrake nočnom zataylys' trevožn'ie očy,
Sozercaja na myr polon skvernoj, čužoj pustot'i.
Ysčezaja vo t'me, uchodja v pelenu snegopada
Pod vozmezdyem vetra yzova manjaščeju glušy,
Ubežyš' navsegda ot golodnogo serogo stada!
Tol'ko ygr'i so smert'ju y ropot ustalovej dušy.

Gore skovalo okovamy.
Svetloj gorlycej proleču
Nad oknom tvoym.
Vzor moy v tereme,
Vo dvore raneno kr'ilo.
Opečaleno
B'jus' ja ptycej v tvoe okno.

Gore obujalo v nočy menja.
Serdce robkoe
Opalyt syloj Jar-Ognja.
Obernus' rosoj, proteku rekoj
V nykuda, bol' chranja.
Matuška-Toska, otpusty menja!

Sva! Kr'ilja rasprav'
Nad dorogoj chyzny brennoj!
Pomogy vernut'sja v jav'
Ot mečt'i moej zabvennoj.
Sva! Glas moy usl'iš'!
Pomogy ot sna očnut'sja.
Yz pustoj kromešnoj t'm'i
Na zem' rodnuju vernut'sja!